

Justitsministeriet

Civil- og Politiafdelingen

Kontor: Civilkontoret
Sagsnr.: 2006-150-0230
Dok.: HLF41171

Endelig besvarelse af spørgsmål nr. 326 af 7. april 2006 fra Folketingets Retsudvalg.

Spørgsmål:

”Ministerens kommentarer udbedes til artiklen i Jyllands-Posten 30/3-06: Politiet er magtesløse over for ejere af farlige hunde.

Ministeren bedes oplyse, hvor mange farlige hunde der er blevet aflivet, siden loven om indgreb over for farlige hunde m.v. trådte i kraft 1/7-03?”

Svar:

1. Det anføres i artiklen i Jyllands-Posten bl.a., at politiet er magtesløse over for ejere af farlige hunde, der ikke overholder påbud om at hunden skal gå i snor og have mundkurv på, når den færdes offentligt. Ifølge artiklen er årsagen hertil, at et påbud ikke følger hunden ved overdragelse, og at der er personer, som udnytter dette ved at overdrage den pågældende hund til en anden person, hvorefter påbuddet ikke kan gøres gældende over for hundens nye besidder.

Justitsministeriet kan i den forbindelse oplyse, at hundeloven senest blev ændret ved lov nr. 385 af 28. maj 2003 om ændring af lov om hunde (Indgreb over for farlige hunde, forbud mod hundekampe m.v.). Formålet med denne lovændring var bl.a. at udvide politiets muligheder for at gribe ind over for hunde uanset race, der har vist sig at være farlige for deres omgivelser, eller som har vist tegn på at kunne være farlige eller skræmmende, men som endnu ikke har forvoldt skade.

Efter hundelovens § 6, stk. 1, skal besidderen af en hund træffe de fornødne foranstaltninger for at forebygge, at hunden volder andre skade. Overtrædelse af bestemmelsen straffes med bøde, jf. hundelovens § 12, stk. 1, jf. § 6, stk. 1.

Har hunden forårsaget skade på et menneske eller anden væsentlig skade, eller er der i øvrigt grundlag for at antage, at den pågældende hund kan være farlig for sine omgivelser, kan politiet *enten* give besidderen pålæg om, at hunden, når den ikke holdes indelukket, skal føres i snor eller

være forsynet med forsvarlig mundkurv eller begge dele, jf. hundelovens § 6, stk. 2, nr. 1, eller træffe afgørelse om at lade hunden aflive, jf. hundelovens § 6, stk. 2, nr. 2. Efterkommes pålægget ikke, kan besidderen straffes med bøde, jf. hundelovens § 12, stk. 1, jf. § 6, stk. 2.

Besidderen af en hund kan endvidere efter hundelovens § 6, stk. 3, gives pålæg om, at hunden, når den ikke holdes indelukket, skal føres i snor eller være forsynet med forsvarlig mundkurv, eller begge dele, hvis hunden har for vane at forulempe mennesker eller dyr ved på gader, veje, stier eller pladser m.v., der er åbne for almindelig færdsel, at fare imod dem eller forfølge dem, eller har for vane at forulempe husdyr i ejendom eller på mark. Efterkommes pålægget ikke, kan besidderen straffes med bøde, jf. hundelovens § 12, stk. 1, jf. § 6, stk. 3.

Har politiet givet besidderen et pålæg om, at hunden, når den ikke holdes indelukket, skal føres i snor eller være forsynet med forsvarlig mundkurv, eller begge dele, og efterkommer besidderen ikke pålægget, kan politiet – ud over at give besidderen en bøde – beslutte at lade hunden aflive, jf. hundelovens § 6, stk. 4.

Et pålæg meddelt efter hundelovens § 6 rettes mod hundens besidder. Et pålæg meddelt efter hundelovens § 6 følger således ikke hunden ved overdragelse eller salg til en anden myndig person. I disse tilfælde vil der dog kunne træffes afgørelse efter hundelovens § 6, stk. 4, såfremt der foreligger et tilfælde af omgåelse, og den person, som fik meddelt det oprindelige pålæg, således reelt fortsat må anses for besidder af hunden.

Desuden vil politiet i en sag, hvor en tidligere besidder af en hund er blevet meddelt et pålæg efter hundelovens § 6, stk. 2, nr. 1, have mulighed for – afhængigt af de konkrete omstændigheder i sagen – at træffe afgørelse om aflivning direkte på grundlag af hundelovens § 6, stk. 2, nr. 2, dvs. uden at bygge afgørelsen på, at et tidligere meddelt pålæg er blevet overtrådt. I denne forbindelse vil politiet bl.a. kunne lægge vægt på de forhold, som lå til grund for det pålæg om f.eks. mundkurv, som blev meddelt hundens tidligere besidder.

Det kan i den forbindelse oplyses, at når en besidder af en hund gives pålæg om, at hunden skal være forsynet med mundkurv, eller besidderen er blevet pålagt bøde på grund af hundens skadeforvoldelse, registreres dette i Det Centrale Kriminalregister.

Det følger endvidere af § 1, stk. 1, i bekendtgørelse om mærkning og registrering af hunde¹, at besidderen af en hund født efter den 1. januar 1993 skal sørge for, at hunden er mærket og anmeldt til registrering i Dansk Hunderegister, senest når den er 4 måneder gammel.

¹ Bekendtgørelse nr. 1500 af 20. december 2004 som ændret ved bekendtgørelse nr. 710 af 29. juni 2005.

Ifølge bekendtgørelsens § 9, skal Dansk Hunderegister bl.a. registrere oplysninger om besidderens navn, adresse, fødselsdato samt telefonnummer. Såfremt der sker ændringer i de registrerede oplysninger, skal besidderen af hunden inden 4 uger foretage anmeldelse herom til Dansk Hunderegister, jf. bekendtgørelsens § 12, stk. 1. Såfremt en hund skifter ejer, påhviler pligten efter stk. 1 erhververen af hunden, jf. § 12, stk. 2. Ved registrering af ændringer slettes de oplysninger, som anmeldelsen om ændring vedrører, bortset fra oplysninger om tidligere ejere jf. § 12, stk. 3. Det vil således altid fremgå af oplysningerne i Dansk Hunderegister, hvem der har været ejer af hunden.

Politiet vil således – ved at sammenholde oplysningerne i Det Centrale Kriminalregister med oplysningerne i Dansk Hunderegister – kunne finde frem til pålæg, der måtte være meddelt tidligere besiddere af den pågældende hund, og dermed blive bekendt med tidligere episoder, som den pågældende hund eventuelt måtte have været involveret i.

På den anførte baggrund er det Justitsministeriets opfattelse, at reglerne på dette område er hensigtsmæssige og at der ikke er grundlag for at overveje ændringer på nuværende tidspunkt.

2. Til brug for besvarelsen af spørgsmålet om antallet af farlige hunde, der er blevet aflivet siden loven om indgreb over for farlige hunde m.v. trådte i kraft, har Justitsministeriet indhentet en udtalelse fra Politidirektøren i København og Foreningen af Politimestre i Danmark.

Politidirektøren i København har oplyst, at

”... der i Københavns politikreds siden den 1. juli 2003 er blevet aflivet tre hunde med hjemmel i hundelovens § 6. Københavns Politi har herudover i medfør af hundelovens § 6 truffet afgørelse om aflivning af yderligere en hund. Denne afgørelse er påklaget til Justitsministeriet.

Jeg kan yderligere til illustration af det ikke ubetydelige antal sager, der er på dette område, oplyse, at Københavns Politi totalt set siden 1. juli 2003 og frem til i dag har behandlet 137 sager vedrørende overtrædelse af hundeloven”

Foreningen af Politimestre i Danmark har oplyst følgende:

”Det fremgår af høringssvarene fra landets 54 politikredse, at der i 13 politikredse i den omhandlede periode er sket aflivning af i alt 20 hunde. Herudover er der truffet afgørelse om aflivning af en hund, hvilken afgørelse er påklaget til Justitsministeriet og en dyrlæge har i en sag – efter adfærdstest – anbefalet aflivning af en hund.

Udover oplysningerne fra disse 13 politikredse kan anføres, at der i en politikreds er truffet afgørelse om aflivning af en hund, hvilken afgørelse er påklaget til Justitsmi-

nisteriet og i en anden politikreds er der i to tilfælde truffet afgørelse om aflivning efter § 6, hvorefter ejeren selv valgte at aflive hundene.”